

χαρισεῖ τὴν γεροντικὴν, παρηγορεῖ τὴν δυστυχίαν, λαμπρύνει τὴν εὐτυχίαν, συντροφεύει τὸν ἄνθρωπον ἡμέραν καὶ νύκτα, εὐφραίνει αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, ἐνασχολεῖ αὐτὸν ἐν τῷ ἀγρῷ, ἀναπαύει αὐτὸν ἐν ταῖς ὁδοποιαῖς.

Ἄς φροντίζωμεν περὶ τῆς ὑγείας ἡμῶν ἃς κάμνωμεν μετρίαν γύμνασιν τοῦ σώματος ἃς τρώγωμεν καὶ ἃς πίνωμεν ὅσον εἶναι ἀρκετὸν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν σωματικῶν ἡμῶν δυνάμεων, καὶ οὐχὶ μέχρι κόρου, ὅς τις ἀντὶ τὰ ἐπανορθόνη, μάλιστα καὶ φθείρει αὐτάς. Ἄς δεικνύωμεν ὅμως καὶ εἰς τὰς χρεῖας τοῦ πνεύματος ἴσῃν, καὶ ἔτι περισσοτέραν προμήθειαν, παρὰ εἰς τὸ σῶμα διότι τὸ πνεῦμα εἶναι λύχνος, ἐξ οὗ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ λείπη τὸ ἔλαιον· ἄλλως δὲ, ὁ χρόνος διαβαίνων, δύναται νὰ σβύσῃ αὐτὸν μὲ τὴν πτέρυγα αὐτοῦ.

Ἀγαπῶ νὰ ὁμοιάζωσιν οἱ νέοι κατὰ τι τοὺς γέροντας, καὶ οἱ γέροντες τοὺς νέους. Ἄν φυλάττωμεν τὸν κανόνα τοῦτον, θέλωμεν γηράσκει κατὰ τὸ σῶμα, οὐχὶ ὅμως καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα.

Ἡ ἐνθύμησις τῆς ἐναρέτου ζωῆς εἶναι παρηγορητικώτατον καταφύγιον τὴν ὥραν τοῦ θανάτου. Ἐν ὁποίῳ δήποτε χρόνῳ τελευτήσῃ ὁ ἀγαθοποιὸς ἄνθρωπος, δὲν ἔχει ποσῶς νὰ παραπονῇται ὅτι δὲν ἔζησεν ἀρκετά.

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ, ἐκτὸς ἐὰν ᾔῃαι παντάπασιν κτηνώδης, ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι οὐσία ἀπλουστάτη, ἀδιαίρετος, καὶ ἐπομένως ἀθάνατος· διότι ὁ θάνατος δὲν εἶναι, εἰμὴ διαίρεσις καὶ ἀνάλυσις τῶν συνθετῶν.

Ἔσο θέβαιος, ὅτι εἰς πάντας τοὺς καλῶς ἀγωνισθέντας διὰ τὴν φύλαξιν, ὑπεράσπισιν, καὶ αὐξήσιν τῆς πατρίδος αὐτῶν, εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ τύπος ὠρισμένος, ὅπου θέλουσιν ἀπολαμβάνει ἀτελεύτητον εὐδαιμονίαν.

Οἱ μεγάλοι ἃς γίνονται καλὸν παράδειγμα εἰς τὸν λαόν, καὶ τὰ πάντα θέλουσιν εἶσθαι καλὰ. Ὅταν τὰ πάθη καὶ αἱ κακίαι τῶν μεγάλων ὑπερχειλίσωσιν, ὁλόκληρος ἡ πόλις μολύνεται.

Ὅταν οἱ μεγάλοι ζῶσι κακῶς, κατὰ δύο τρόπους γίνονται ὀλέθριοι εἰς τὸ κοινόν· οὐ μόνον αὐτοὶ εἶναι κακοὶ πολῖται, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους μεταδίδουσι τὴν κακίαν· οὐ μόνον αὐτοὶ εἶναι διεφθαρμένοι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους φθείρουσι. Τὸ παράδειγμα τῆς κακίας αὐτῶν εἶναι χειρότερον παρὰ τὴν κακίαν, ἣν αὐτοὶ πράττουσι.

Πρὸς κατόρθωσιν τῶν κοινῶν καλῶν πρέπει νὰ ᾔῃαι ἡνωμένη ἡ φρόνησις μὲ τὴν δύναμιν.

Διὰ νὰ κρίνῃ τις ἄλλον ἢ ᾔῃαι σοφός, ἀνάγκη αὐτὸς νὰ ᾔῃαι σοφώτατος.

Δὲν ἐξεύρω διὰ τί οἱ πλείότεροι ἄνθρωποι προκρίνουσι μᾶλλον νὰ